

for, som samme Betragtning faar Anvendelse paa de 50,000 Kr. til Høistolerne. Jeg forstaaer meget vel, at de Herrer, der ere Modstandere af dette Beløb, naturligtvis gjerne ville file Noget ind, som kunde være mere eller mindre uheldbringende for Forslaget. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at bliver de Herrers Forslag vedtaget, har man ikke vedtaget Noget om Tilsyn. Der staar ikke i dette, at der ikke maa anvendes Noget til Tilsyn, men der staar kun, at, hvad der anvendes hertil, ikke maa tages af de 50,000 Kr., saa at der i og for sig ikke er sagt noget Bestemt derom. Det kunde derefter meget vel tænkes, at Ministeren f. Ex. kunde faae et Beløb til Tilsyn paa Lillagsbevillingen. Der staar ikke noget Bestemt derom i de Herrers Forslag, man har ikke engang nævnet Ordet „Tilsyn“, men det lader jeg nu falde. Jeg haaber, at det er de Herrer's Mening, at denne Konto skal faae en heldig Anvendelse; men jeg siger, at vi ønske paa den ene Side at slaa Stolerens Frihed fast, og paa den anden Side med Hensyn til Ministerens Stilling at give ham Ret til en passende Anvendelse af Beløbet, ligesom det er sket i en lang Række af Aar uden Modsigelse fra nogen Side. Om Kontoen i det Hele vil jeg sige: Lad os se, hvorledes hele denne Sag optages i Befolkningen og blandt Lærerne, og skulle vi komme til den Erkjendelse, ikke at en eller anden enkelt Skole har en eller anden Særhed, hvorefter den ikke vil modtage de Penge, som Lovgivningsmagten med god Villie bevilger; men at Stolerne i Almindelighed ville sige: Selv under denne frie Form, ere vi dog tilbøielige til at undvære Lovgivningsmagtens Penge, saa kunne vi blive enige om at stryge det Hele. Vi have jo et Prøveaar, Finantsloven gjælder jo kun for eet Aar, saa prøve vi dette. Dette er min Stilling til denne Sag. Jeg skal yde min Tak til det ærede Medlem for Præsyt Amis 1ste Valgkreds (Scavenius) for de Udtalelser, han fremsatte paa sine Partifællers Vegne angaaende det nye Spørgsmaal om Tilskud til Aalborg Folkehøistole. Den samme Tak retter jeg til den høitærede Minister. Jeg gjentager kun, at det ikke har været et Ønske hos os Forslagsstillere — jeg mener her en Del af Forslagsstillerne, nemlig mig selv og mine nærmeste Meningsfæller, thi i dette Spørgsmaal taler jeg kun for det Mindretal, hvortil jeg selv hører — at dette Spørgsmaal skulde give Anledning til nogen Strid eller Uvillie. Det vilde lidet stemme med denne Sag og den Mand, hvori denne Skole arbejder, dersom det skete, og jeg er derfor glad ved, at vi have indledet denne Sag paa den Maade, som her er sket idag.

Winther: Jeg vil kun bemærke, at jeg ved en Feiltagelse kom til at nævne Emdrupborg Folkehøistole, det var Blaagaards Seminarium, jeg mente. Jeg forveglede de to Skoler, som bestyres af den samme Mand. Det forekommer

mig, at Blaagaards Seminarium kunde trænge til større Støtte fra Statens Side.

Ordføreren (Berg): Jeg glemte et Forslag, som jeg er nødt til at omtale, nemlig Forslaget under Nr. 88. Det er for stor en Mundfuld til 3die Behandling i finansiel Henseende til, at jeg kan gaa det forbi. Jeg troede igaar at kunne undlade at omtale to Bygningsforslag, som forelaa, fordi jeg ikke havde faaet noget særligt Mandat til at udtale mig derom fra Finantsudvalgets Side, og da de vare saa lette at forstaa, troede jeg at kunne overlade dem til det ærede Things Afgjørelse, uden at jeg behøvede at sige Noget derom. Underledes stiller Sagen sig med dette Forslag. Det har foreligget i en anden Skikkelse ved 2den Behandling, og da blev det udstemt af Finantsloven. Nu møder det os imidlertid igjen, men det er i en noget forhøjet Skikkelse, med et større Beløb, naar man stiller sig paa Statskassens Standpunkt. Der var tidligere Tale om, at Statskassen skulde udrede Beløbet i kongelige Obligationer, altsaa med 10—15 Procents Afslag. Jeg skal forøvrigt ikke udtale Noget om, hvorvidt dette var principrigtigt, i den Henseende vil jeg indrømme, at skulde der være Gilde, saa burde det være Gilde. Naar denne Sag skulde afgjøres paa den Maade, saa er jeg tilbøielig til at mene, at Sorø Akademi ikke burde have dette Kurstab. Der er i Grunden ikke videre Logik deri, men, som sagt, det fremtræder nu med et høiere Beløb, og jeg tror ikke, at de Grunde, der talte for at udstemme Anmærkningen under § 3 ved 2den Behandling, ere saaledes svækkede ved, hvad der senere er fremkommet, at der skulde være Grund til nu at stemme for det ærede Medlems Forslag. Jeg har tidligere udtalt, at det ikke er ulogisk at faae denne Afgjørelse af Theatrets Forhold til Sorø Akademi efter den Stilling, som Theatret i sit Budget fik ifjor til Statskassen. Det er Statskassen, der betaler Renter og Afdrag af Gælden til Sorø Akademi til Theaterbestyrelsen, og denne betaler det senere til Kvæsturen osv. Det er Omkost, det indrømmer jeg. Men jeg siger, at det ikke er betimeligt nu at forandre det, thi vi have kun det første Mars Erfaring med Hensyn til Theatrets nye Forhold til Statskassen, og vi vide ikke, om dette Forhold bliver bestaaende ret længe. Jeg tror derfor, at det ialtsald er rigtigere at se Liden an, hvorledes man befinder sig efter den ifjor skabte Tilstand med Hensyn til Theatret, inden man giver sig til med eet Slag at ville dække Theatrets Gjæld direkte af Statskassen. Jeg kan erkjende, at der kan være Trængsel hos Mange til at faae Laan, men vi maa erkjende, at de, der have størst Trængsel til Laan, ikke faae dem af dette Beløb. (Afbrydelse). Det faae de absolut ikke, fordi de ikke kunne stille den Sikkerhed, som nødvendig kræves efter Reglerne. Og uagtet det altid vilde være et Bidrag til Omsætningen i en Termin, er